

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Εγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Απ. 1, 10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΓ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1276

Κυριακὴ Ζ' Ματθαίου (Ματθ. 9,27-35)
30 Ἰουλίου 2006

Συντάκτης † ἐπίσκοπος
Αύγουστίνος Ν. Καντιώτης

Οἱ πνευματικοὶ ὁδηγοὶ

Ο ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου, δὲ μπορεῖ νὰ ζήσει χωρὶς θρησκεία. Ὅπως τὸ ψάρι ψοφάει ἔξω ἀπ' τὸ νερό, ἔτσι κι ὁ ἄνθρωπος ἔξω ἀπὸ τὴν ἅγια πίστι τοῦ Χριστοῦ. Ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι ἔχουμε τὴν πιὸ ὠραία θρησκεία. Δὲν εἴμεθα φράγκοι - δὲν πιστεύουμε στὸν πάπα, οὔτε προτεστάντες οὔτε χιλιασταί· εἴμεθα ὀρθόδοξοι. Καὶ ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι λαοὶ εἴμεθα μιὰ οἰκογένεια ἐνωμένοι στὴν ἅγια μας **Ὁρθοδοξία**.

Καμμιά δύναμι δὲ θὰ μπορέσῃ νὰ καταστρέψῃ τὴν **Ἐκκλησία**. Γιατί; Διότι δὲν τὴν ἔφτειαξε ἄνθρωπος· τὴν ἔφτειαξε **ὁ Χριστός, πού εἶνε ὁ Θεός**. Ὑπάρχουν ἀποδείξεις; Κι ἂν ἐμεῖς σιωπήσουμε, καὶ οἱ πέτρες θὰ φωνάξουν· *«Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἷς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς· ἀμήν»* (Φιλ. 2,11 καὶ θ. Λειτ.).

Ὁ Χριστός εἶνε Θεός. Τὸ φωνάζουν τὰ **θαύματά** του, πού εἶνε ἀμέτρητα. Καὶ μόνο ὁ Χριστός ἔχει θαύματα; Καὶ ἡ Παναγία καὶ οἱ ἅγιοι ἔχουν θαύματα. Ἀλλὰ τὰ ἔκαναν ὄχι ἀφ' ἑαυτῶν. Ὅπως τὸ φεγγάρι δὲν ἔχει δικό του φῶς, ἀλλὰ παίρνει τὸ φῶς ἀπὸ τὸν ἥλιο, ἔτσι καὶ οἱ ἅγιοι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ ἔκαναν τὰ θαύματά τους· τὰ θαύματα δηλαδὴ τῶν ἁγίων εἶνε θαύματα τοῦ Χριστοῦ· δι' ὧν αὐτῶν λάμπει - ἀστράφτει ἡ θεότης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀκούω ὅμως ἀντίρρηση· «Θαύματα δὲν γίνονται σήμερα· μόνο «τῷ καιρῷ ἐκείνῳ»...». Καὶ τώρα γίνονται θαύματα καὶ θὰ σᾶς πῶ στὸ τέλος ἓνα. Εἶνε ὅμως ἀλήθεια ὅτι σήμερα **γίνονται λιγώτερα** ἀπ' ὅ,τι στὴν παλιά ἐποχή. **Γιατί**, ποιός εἶνε ὁ λόγος; Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἀπαντᾷ τὸ εὐαγγέλιο σήμερα. Τί λέει τὸ εὐαγγέλιο σήμερα; Τὸ ἀκούσατε.

Ἦταν **δυὸ τυφλοὶ**· δὲ βλέπανε καθόλου. Μιὰ μέρα πέρασε ὁ Χριστός ἀπὸ τὸ χωριὸ τους. Ἄλλοι, ἀδιάφοροι, τὸν περιφρόνησαν. Τί εἶν' αὐτός; εἶπαν· ἓνας φτωχὸς ξυλουργός.

Καὶ θὰ μᾶς κἀνῃ αὐτὸς τὸ δάσκαλο; ἐμεῖς ἔχουμε ἄλλους δασκάλους... Ἀλλὰ οἱ δύο τυφλοὶ, πού εἶχαν τὸν πόνο τους, μόλις ἔμαθαν ὅτι ἦρθε ὁ Χριστός, ἔδειξαν ἐνδιαφέρον. Ὁ Χριστός, σκέφτηκαν, κάνει θαύματα. Καὶ μέσα τους πίστεψαν· Αὐτὸς θὰ μᾶς κἀνῃ καλά!... Ἔκαναν λοιπὸν τὸ λαρυγγί τους σάλπιγγα καὶ φώναζαν· *«Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυῖδ»* (Ματθ. 9,27). Ἔλεγαν δηλαδὴ τὸ *«Κύριε, ἐλέησον»*, αὐτὸ πού λέμε κ' ἐμεῖς στὴ λατρεία μας κατ' ἐπανάληψιν - καὶ στὴν πρώτη ἐκκλησία τὸ ἔλεγε ὁ λαός. Αὐτὸ τὸ *«Κύριε, ἐλέησον»*, μιὰ φορὰ νὰ τὸ πῆς **μὲ πίστι** —ἀκούς τί σοῦ λέω;—, τὰ ἄστρα κατεβάξεις κάτω στὴ γῆ. Δι-αφορετικά, χίλιες φορές νὰ τὸ πῆς, εἶνε κάλπικος παρᾶς. Κάλπικοι παρᾶδες εἶνε τὰ *«Κύριε, ἐλέησον»* τὰ δικά μας. Γνήσιο νόμισμα, χρυσοῦς κεκαθαρμένος διὰ τοῦ πυρὸς τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλπίδος, ἦταν τὸ *«Κύριε, ἐλέησον»* τῶν δύο τυφλῶν.

Τὸ εἶπαν μιὰ φορὰ. Ὁ Χριστός ἔκανε πῶς δὲν ἀκούει· ὄχι πῶς τοῦ διέφυγε, ἀλλὰ γιὰ νὰ φανῇ **ἡ πίστι τους**. Κι αὐτοὶ ἀπὸ μακριὰ δὲ σταματοῦσαν νὰ φωνάζουν. Ὅταν ἦρθε στὸ σπίτι, οἱ τυφλοὶ τὸν πλησίασαν κ' ἐκεῖνος τοὺς λέει· —Πιστεῦτε, ὅτι ἐγὼ μπορῶ νὰ τὸ κάνω αὐτὸ πού ζητᾶτε; (προτοῦ δηλαδὴ νὰ τοὺς θεραπεύσῃ, ζήτησε τὴν πίστι τους). Καὶ οἱ δυὸ λένε· —Ναί, Κύριε. Ἔνα «ναί», πού ἔφτασε μέχρι τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ Χριστός ἄγγιξε τὰ τὰ μάτια τους καὶ εἶπε· —Νὰ γίνῃ κατὰ τὴν πίστι σας. Κι ἀμέσως τὰ μάτια τους ἀνοιξαν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Χριστός ἔβγαλε τὸ δαιμόνιο ἀπὸ ἓνα κωφάλαλο δαιμονιζόμενο καὶ αὐτὸς γιατρεύκητε κι ἄρχισε νὰ μιλά. Ὅσοι τὰ εἶδαν αὐτὰ εἶπαν· Τέτοια θαύματα δὲν ξαναεἶδε κανεὶς! καὶ πίστεψαν ὅλοι στὸ Χριστό.

Τί εἶπα, «ὄλοι»; Λάθος· **ὄχι ὄλοι**. «Στοῦ διαβόλου τὸ χωριὸ μὴν κἀνης ποτέ καλό». Ἐκεῖ-

νοι πού περιφρονοῦσαν τὸ Χριστό, οἱ φαρισαῖοι, σὰν φίδια φαρμακερά ἀνοιξαν τὸ στόμα τους καὶ τί εἶπαν· ὅτι ὁ Χριστὸς κάνει τὰ θαύματα μὲ τὴ δύναμι τοῦ σατανᾶ· «*Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια*» (ἔ.ἀ. 9,34)! Τὰ λόγια αὐτὰ εἶνε **ἡ πιὸ μεγάλη βλασφημία**, εἶνε τὸ ἀσυγχώρητο ἀμάρτημα τῆς βλασφημίας τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Τί ἀποδεικνύει αὐτό; Ὅτι τέτοιοι ἄνθρωποι, ὅσα θαύματα καὶ ἂν ἔκανε ὁ Χριστός, θὰ τὰ ἀμφισβητοῦσαν, θὰ τὰ κακολογοῦσαν, θὰ τὰ ἀπέδιδαν στὸν ἐχθρὸ τοῦ Χριστοῦ.

Καὶ σήμερα αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται. Ὅχι οἱ σημερινοὶ κληρικοὶ πού εἴμεθα ἀμαρτωλοί, ὄχι ἅγιοι ὅπως ὁ Μέγας Βασίλειος κι ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, ὄχι ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι, ἀλλὰ αὐτὸς ὁ Χριστὸς νὰ κατεβῆ πάλι στὸν κόσμον καὶ νὰ κἀν θαύματα, **λίγοι θὰ πιστέψουν**. Ὑπάρχουν βέβαια καὶ οἱ ταπεινοὶ καὶ ἄγνοοι ἄνθρωποι πού πιστεύουν, ἀλλὰ οἱ ἄλλοι; Ὡ οἱ ἄλλοι, θὰ τὸν ξανασταυρώσουν! Τέτοιος εἶνε ὁ κόσμος· δὲν ἄλλαξε ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ. Πάντοτε θὰ ὑπάρχουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ σατανᾶ.

Γιὰ νὰ γίνῃ λοιπὸν τὸ θαῦμα τί χρειάζεται, τί διδάσκει σήμερα τὸ εὐαγγέλιον; Καλὴ **διάθεσις**. Ἄν δὲν ἔχῃς διάθεσιν, χίλια θαύματα νὰ δῆς δὲν πιστεύεις· ἂν ἔχῃς διάθεσι, τότε παντοῦ θὰ βλέπῃς τὸ θαῦμα καὶ θὰ δοξάζῃς τὸ Θεό. Ἐδειξε ὁ Χριστὸς σήμερα ὅτι, γιὰ νὰ γίνῃ θαῦμα, **χρειάζεται πίστις**. Ἐὰν λοιπὸν δὲν γίνωνται σήμερα θαύματα, αἰτία εἶνε ὅτι δὲν ὑπάρχει αὐτὴ ἡ πίστις πού ὑπῆρχε στὶς καρδιὰς τῶν δύο τυφλῶν. Πιστεύετε; ἂν πιστεύετε, **καὶ σήμερα γίνονται θαύματα**.

Πέρασε ἀπὸ τὸ γραφεῖο μου ἓνας ὀνομαστὸς δικηγόρος τῶν Ἀθηνῶν ὀνόματι Ἰάκωβος Γρίσπος, παλαιὸς συμμαθητῆς μου στὸ Γυμνάσιο Σύρου. Εἶχε διορισθῆ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος σὲ ἐκλογικὸ τμήμα τῆς Φλωρίνης γιὰ τὴ διενέργεια δημοψηφίσματος. Τοῦ λέω· —Ἰάκωβε, μικρὸς πιστευες· πιστεύεις τώρα, πού πῆγες στὸ Παρίσι, μορφώθηκες, ἔγραψες βιβλία, θεωρεῖσαι ἓνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους δικηγόρους; —Ἄ, λέει, πιστεύω σὰν τὴ μάνα μου. —Γιατί πιστεύεις; εἶδες κανένα θαῦμα; —Ἦμουν τελειόφοιτος τῆς νομικῆς ὅταν πῆγα στὸ χωριὸ μου, στὸ νησάκι μου τὴν Ἀμοργό. Πῆγα στὴν ἐκκλησία τὴν ἡμέρα τῆς Παναγίας καὶ φέρανε ἐκεῖ ἀπὸ ἓνα χωριὸ ἓνα παιδί παράλυτο 15 χρονῶν. Ἐγὼ εἶπα μέσα μου· «Μπᾶ, καὶ τί περιμένουν νὰ γίνῃ σήμερα;». Ξαφνικά, ὅταν περνοῦσαν τὰ ἅγια, σὰ νὰ ἔγινε σεισμός· κουνιόν-

τουσαν τὰ καντήλια κι ὁ πολυέλεος, ἐσεῖετο τὸ ἔδαφος, οἱ εἰκόνες, τὸ τέμπλο, καὶ **τὸ παιδί σηκώθηκε πάνω** κι ἄρχισε νὰ κλαίῃ. (ἦταν μπροστὰ κι ὁ πρωτοσύγκελλος, ὅταν μοῦ τὰ ἔλεγε αὐτὰ κ' ἔκλαιγε σὰ μικρὸ παιδί). Τὸ θαῦμα αὐτὸ τὸ εἶδα, λέει, μὲ τὰ μάτια μου, κι ὅπου βρεθῶ, σὲ σαλόνια μεγάλων, μεταξύ καθηγητῶν καὶ ἀνθρώπων τῆς ἀνωτέρας κοινωνίας τῶν Ἀθηνῶν, τὸ διηγούμαι καὶ τοὺς λέω· Ἐγὼ πιστεύω, **εἶδα μὲ τὰ μάτια μου θαῦμα** στὸ χωριό, παράλυτος σηκώθηκε ὀρθιος καὶ περπατοῦσε.

Καὶ σήμερα λοιπὸν γίνονται θαύματα ὅπως τότε πού οἱ δύο τυφλοὶ εἶδαν τὸ φῶς τους. Μόνο πού ὑπάρχουν **τυφλοὶ καὶ τυφλοί**. Αὐτοὶ οἱ τυφλοὶ τοῦ εὐαγγελίου, προτοῦ ν' ἀνοίξῃ τὰ μάτια τους ὁ Χριστὸς, ἔβλεπαν! Πῶς; Ἐβλεπαν, δηλαδὴ πίστευαν στὸ Χριστό. Μάτια δὲν εἶχαν καὶ μάτια εἶχαν. Οἱ ἄλλοι, οἱ φαρισαῖοι, μάτια εἶχαν ἀλλὰ μάτια δὲν εἶχαν. Ποιοὶ εἶνε **οἱ ὄντως τυφλοὶ; Αὐτοὶ πού δὲν πιστεύουν**. Μὰ πού εἶνε τώρα ὁ Χριστός; θὰ πῆ κάποιος· μπορῶ νὰ τὸν βρῶ, νὰ τὸν ἀκολουθήσω; **Ἐδῶ** εἶνε ὁ Χριστός, **στὴν Ἐκκλησία**. Ποιοὶ συνεχίζουν τὸ ἔργο του; Ὁ παπᾶς πού φορεῖ τὸ πετραχήλι κι ὁ δεσπότης. Εἶνε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Κι ὅποιος δὲν ἀκούει αὐτοὺς, εἶνε σὰ νὰ μὴν ἀκούῃ τὸν ἴδιο τὸ Χριστό.

Πίστις ἴσον ὑπακοή. Αὐτὸς πού πιστεύει στὸ Χριστό, ὑπακούει στὴν Ἐκκλησία του. Κ' ἐμεῖς εἴμεθα οἱ **πνευματικοὶ ὁδηγοὶ τοῦ λαοῦ**. Μὴ λέτε· «Καὶ τί εἶν' ὁ παπᾶς, τί εἶν' ὁ δεσπότης!...». Ὡς ἄτομο εἶμαι μηδέν. Ὡς κληρικὸς ὅμως μελετῶ Γραφὴ καὶ πατέρας, σπούδασα τὴν ὀρθόδοξο θεολογία καὶ πιστεύω αὐτὰ πού κηρύττω· ἂν δὲν πίστευα, θὰ ἔσπαζα τὴν ποιμαντορικὴ ράβδο πού κρατῶ καὶ θὰ γινόμουν λοῦστρος νὰ γυαλίζω παπούτσια. Πιστεύω στὸν ἐν Τριάδι Θεό, πιστεύω στὰς ἱεράς παραδόσεις, κ' εἶμαι ἔτοιμος καὶ τὸ αἷμα μου νὰ χύσω. Γι' αὐτὸ **ζητῶ καὶ τὸ ποίμνιον νὰ ὑπακούῃ**.

Ὁ, τι λέγω τὰ λέγω μὲ ἀγάπη κι ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς. «Ὅσοι πιστοί», λοιπὸν, ἀκολουθήσατε. Διαφορετικά, νίπτω τὰς χεῖρας μου, δὲν φέρω εὐθύνη. Σὰς δείχνω τὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ, τῶν ἁγίων καὶ μαρτύρων, τὸ δρόμο τῆς αἰωνιότητος. Ἐὰν δὲν ἀκολουθήσετε, τότε πρόβατο πού φεύγει ἀπὸ τὴν μάνδρα καὶ τὸν τσοπάνο, ἀπὸ τὴν ἁγία Ἐκκλησία, **τὸ τρώει ὁ λύκος**.

Δὲ θέλω κανένα πρόβατο νὰ χαθῇ. Καὶ ἐλπίζω στὸν Κύριο, ὅτι διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναγίας καὶ τῶν ἁγίων, ὅλοι θ' ἀνοίξετε τὰ αὐτιά σας, θ' ἀκούσετε τὴν Ἐκκλησία, καὶ πιστὰ καὶ ἀφωσιωμένα τέκνα θὰ ἔχετε τὴν εὐλογία τοῦ οὐρανοῦ.

† ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος